

30.9.2003

Oikeusministeriö
PL 25
00023 Valtioneuvosto

30.09.2003
ad 35/41/2002
OM 027:00(2002
Lau

Asia: Lausuntopyyntö OM 35/41/2002

**TYÖRYHMÄMIETINTÖ 2003:7 RIKESAKKOMENETTELYN YKSINKERTAISTAMINEN
AUTOMAATTISESSA LIIKENNEVALVONNASSA**

Autoalan Keskusliitto ry kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto asiassa.

Autoalan Keskusliitto ry pitää työryhmämietintöä sen tavoitteiden ja perusteluosan osalta asianmukaisena. On yhteiskunnan yleisessä intressissä, että pienehköistä rikkomuksista voidaan rikesakkomenettelyn kaltaisella yksinkertaistetulla menettelyllä saattaa asianomaiset rikkojat vastuuseen. Lievät ylinopeusrikkomukset ja joukkoliikennekaistalla ajo ovat tällaisia rikkeitä, joihin teknisellä valvonnalla ja työryhmän kuvailemilla tavoilla puuttuminen on riikosekonomisesti erittäin hyväksyttävää.

1. Ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muutosehdotus

Autoalan yritysten eli tarkemmin autokauppaa harjoittavien yritysten kannalta on kuitenkin ehdotettu ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen uusi 20 a § erittäin ongelmallinen ja sen soveltaminen tulee johtamaan käytännössä mahdottomaan tilanteeseen.

Niin kauan kuin oikeushenkilö omistaa ajoneuvoja käyttääkseen niitä pysyvästi joko oman henkilökuntansa työsuhdeautoina tai muuten yrityksen toimintaa palvelevassa käytössä, ei haltian tai sellaisen henkilön rekisteröiminen, joka omaa tiedot ajoneuvoa käyttävästä henkilöstä ole täysin mahdoton. Tällöin kysymyksessä on pysyvä pitkäaikainen omistus ja se voidaan yrityksen sisällä järjestellä niin, että rekisterimerkinnät ovat ajantasaisia ja johtavat esityksessä tavoiteltuun ajoneuvon liikkeiden seurantaan.

Autokaupan yrityksen osalta tilanne on toinen. Näillä yrityksillä on yleensä omiin nimiinsä rekisteröityjä kahta "laatua" olevia ajoneuvoja. Yrityksillä on omassa työsuhde- ja esittelykäytössä uusia ajoneuvoja, jotka on rekisteröity tai voidaan rekisteröidä haltijalle tai voidaan rekisteriin merkitä henkilö, joka tietää ajoneuvojen käytöstä. Tällaisia ajoneuvoja on karkeasti arvioiden n. 10 % uusien autojen myynnistä eli tällä hetkellä n. 14.000. Näidenkin osalta ongelma tulee olemaan se, että ne eivät ole yrityksen omistuksessa pitkiä aikoja, vaan useimmiten joitakin kuukausia. Toisin sanoen rekisterimerkintöjä tulee tältäkin osin huomattavan paljon.

2. Vaihtoautovarastot

Autoalan Keskusliitto ry:n jäsenyritykset myyvät vuosittain n. 250.000 käytettyä vaihtoautoa. Nämä rekisteröidään lähes poikkeuksetta yrityksen eli oikeushenkilön nimiin, mutta niille ei ole mahdollista rekisteröidä haltijaa. Myös sellaisen henkilön merkitseminen rekisteriin, jolla on tiedot ajoneuvoa käyttävistä henkilöistä on käytännössä mahdoton. Ajoneuvot ovat liikkeen varastossa keskimäärin n. 65 päivää. Tämä aika vaihtelee yhdestä päivästä n. kuuteen kuukauteen tai jopa yli vuoteen. Näin ollen rekisterimerkintöjä aiheutuu epätaisisesti mutta erittäin paljon, vähintään em. 250.000 kpl vuodessa.

Kun vaihtoauto on asiakkaan koeajettavana usein montakin kertaa päivässä, välillä ehkä kerran viikossa, on käyttäjäkirjo äärimmäisen laaja ja yhtä yrityksen palveluksessa olevaa henkilöä, joka hallitsisi tämän ei ole.

Pääsääntöisesti kun auto menee koeajoon annetaan asiakkaalle kirjallinen käyttö lupa. Näin yhtiöllä on useimmissa tapauksissa tiedot ajoneuvoa käyttävästä henkilöstä. Kaikissa tapauksissa näin ei kuitenkaan menetellä vaan auto annetaan koeajoon ilman kirjallista lupaa. Lyhyen, vajaan tunnin ehkä vain muutaman minuutin koeajon osalta ei kirjallinen lupamenettely aina ole käytännössä mahdollinen, mutta toisaalta kyseisessä ajassa koeajaja ehtii hyvin ”syyllistyä” rikesakkomenettelyn tarkoitamiin rikkomuksiin.

Tämän vuoksi Autoalan Keskusliitto ry ehdottaa, että autokauppaa toimialanaan harjoittavat yritykset jätettäisiin mainitun rekisteröintiasetuksen 20 a §:n soveltamisalan ulkopuolelle.

Näillä yrityksillä ei ole tarkoituksena pysyvästi omistaa ajoneuvoja eikä vaihtoautovarastoa satoine kappaleineen pysty aukottomasti organisoimaan siten, että olisi mahdollista rekisteriin ilmoittaa sellainen luonnollinen henkilö, joka pystyisi antamaan ne tiedot mitä ehdotuksella tavoitellaan.

Mikäli ei pidetä mahdollisena jättää toimialan perusteella oikeushenkilöitä 20 a §:n soveltamisen ulkopuolelle tulisi tämä kuitenkin voida tehdä ainakin vaihto-omaisuuskäsitteen avulla. Säädetäisiin, että autokauppaa toimialana harjoittavan yrityksen vaihto-omaisuutena olevat ajoneuvot jäisivät säännöksen ulkopuolelle.

3. Menettely rikesakon määräämiseksi

Itse rikesakon määräämismenettely tulisivatkin siltä osin, kun kysymyksessä on autokaupan omistama vaihto-omaisuusajoneuvo, aina suorittaa normaalisti esitutkintana. Viittaamme näiltä osin mietinnön Norjan ja Ruotsin järjestelmää kuvaavaan osaan, jossa todetaan, että mikäli tiedustelukirjettä ei palauteta, suoritetaan normaali esitutkinta.

4. Henkilö, jolla on tiedot ajoneuvoa käyttävästä henkilöstä

Kuten edellä totesimme ei vaihtoautojen/vaihto-omaisuusajoneuvojen osalta tällainen nimeäminen ole mahdollista. Voimme ottaa esimerkiksi autoliikkeen, joka pääkaupunkiseudulla toimii seitsemässä eri toimipisteessä ja jonka keskimääräinen vaihtoautovarasto on 900 autoa. Miten tällainen yritys ilmoittaa em. henkilön. Edelleen on mahdollista, että henkilö, joka on ilmoitettu siirtyy yrityksessä toisiin tehtäviin tai vaihtaa työpaikkaa, joudutaanko tällöin kaikki 900 rekisteri-ilmoitusta uusimaan? Tämä ei kai voi olla mahdollista?

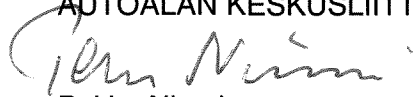
5. Yhteenveto

Edellä esitetyllä perusteella Autoalan Keskusliitto ry esittää että:

1. Autokauppaa toimialanaan harjoittavat yritykset jätettäisiin rekisteröintiasetuksen 20 a §:n ulkopuolelle ensisijaisesti koko autokalustonsa osalta, mutta toissijaisesti ainakin vaihto-omaisuutena olevan vaihtoautovaraston osalta ja
2. Kun rikesakon määräämismenettely kohdistuu autokauppaa toimialana harjoittavan yrityksen omistaman ajoneuvon käyttöön, se toimitettaisiin aina esitutkintana.

Kunnioittavasti

AUTOALAN KESKUSLIITTO RY

Pekka Niemi
varatoimitusjohtaja